

Några tankar efter vår resan till Fuengirola 15/3 -29/3 2010.

Först några fakta:

Ett utmärkt hotell med c:a 50 meter till havet, där emellan en trafikerad gata med mycket vänlig trafik. Man ger alltid fotgängare företräde på ett självklart sätt och man känner sig aldrig rädd. Överlag är Spanien ett mycket handikappsvänligt land med fasade trottoarkanter för rullstolsburna i varje gathörn som ett exempel. Vinter/vår vimlar det av äldre skandinaver (och andra också) varav många med handikapp. Man tar sig lätt fram med både rullstolar och rollatorer och även med hyrda små lättkörda el-mopeder.

Hotellrummen är bra för moderata behov. Sängarna är sköna, balkongen med garanterad utsikt mot havet och sol. TV och två kokplattor samt kaffekokare, kylskåp och microugn kompletterar bilden. Rent och välskött med vänlig personal.

Varje dag hittade reseledarna på något nytt för dem som så önskade, alltifrån arrangerade utflykter, shoppingrundor eller marknadsbesök. Vile man bara vara hemma och lata sig i en solstol på stranden så var det helt okay också. På kvällarna åt vi ofta gemensam middag på någon närbelägen restaurang och sen fortsatte natten med dans för de dansanta. Själv föredrog jag oftast sängen, men jag var med några gånger för att studera livsglädjen (många äldre dansade med stor inlevelse och skicklighet), musiken och dansstilen – och jag lovar – där fanns allt. Den lilla gruppen på 15 personer möjliggjorde ett

flexibelt, frivilligt program alltefter väder, lust och förmåga.
Hela tiden visade Monica (sjuksköterska) och Eile
(pensionerad polis) ett stort personligt engagemang med
otrolig vänlighet i stort och smått utan att vara påträngande.
Deras positiva inställning till det mesta var synnerligen
avväpnande och smittande. ATT DE BARA ORKADE.....
Personligen var jag tröttkörd och utled på den svenska halkan
och med dålig gångförmåga efter ett fall för ett halvår sen.
Nu – väl hemma igen – gläds jag åt ökad spänst.
Min D-vitaminkvot är välfylld och jag ser det glittrande havet
och hör vågskvalpet inombords och mitt sinne har lättat
BETYDLIGT! Vad kan man mer begära av en resa? SÅ DET
ÄR BARE Å ÅK!!!!
Lena Björling